

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ملک الشعراء

استاد محمد نسیم «اسیر»

تنظیم و ویرایش: پورتال

جفنگِ دگران

این شعر در اواخر دوران خلق و پرچم سروده شده است،
که با شرایط امروزی نیز صدق می کند:

ای سرا پا شده محصور به چنگ دگران
نگم بلبل باغ و طنت نیست به یاد
خسته دست تو به زنجیر اسارت هیهات
نگ و ناموس وطن داده ز کف، اما خود
مسجد و خانقہ ویران و دیانت پامال
این عجب نیست که از خویش فراموش کرده
شیشه های دل احباب شکستی به ستم
ای ز خود رفته به خود آی که تا چند ترا
وی تهی جام تو از باده مردی و غرور
دل افسرده ز بیگانه پرستی خون است
نگ خود باخته، برداشته رنگ دگران
ای سر و گوش نهاده به جفنگ دگران
بسته پای تو به هر رقص، به زنگ دگران
می کنی غیرت بیگانه و ننگ دگران
دل و دین داده به گنگ و به گرنگ دگران
داس بیگانه بگیری و کلنگ دگران
نه به سنگ خودمان حیف به سنگ دگران
بفریید سخن رنگ به رنگ دگران
مست گردیده ز پیمانۀ بنگ دگران
سینه پردرد ز تیر و ز خدنگ دگران

«اسپ تازی شده مجروح به زیر پالان» گشته سرفافله ما خر لنگ دگران

تاز چنگ دگران وارهی امروز «اسیر»

هله بردار قلم از پی جنگ دگران

(بن - المان - جولای ۱۹۹۰)